

Publicerad 2004-09-09 22:39 av TINA.

Ängeln.

Hon var min ängel.

Hon var den vackraste i mina ögon.

Hon betydde mycket , hon betydde allt.

Hon fanns där för mig,

jag fanns där för henne.

Jag å hon.

Hon å jag.

Men närheten försvann?

Och ensamheten vann.

Hon har fortfarande två kvar.

Jag har ingen, hon var min enda.

Måhända det är mitt fel.

Det har hänt förr.

Därav min ensamhet.

Hon hjälpte mig upp

band om mina sår.

Skrämde iväg en del av det mörka.

Såg inom mig.

Såg mig...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TINA. med Poeter.se id #1080 innehar upphovsrätten